

Xarop d'estopa ecològic

La situació és tan evident i clamorosa que no pot passar desapercebuda: les últimes setmanes, durant les tradicionals reunions amb periodistes d'informació econòmica per explicar els resultats de l'any 1996, els empresaris han dedicat molt de temps a comentar els seus problemes o preocupacions ambientals. Molt més temps del que hi dedicaven habitualment. Però el que encara és més extraordinari és que aquestes preocupacions empresarials han passat per davant de les queixes habituals pels costos laborals o la rigidesa de les plantilles.

Què ha passat? Abans, d'una manera més o menys sincera, tots es declaraven preocupats per la preservació del medi. La novetat que tot ho ha canviat és que des de fa dos mesos l'empresari tèxtil Josep Puigneró, de Sant Bartomeu del Grau (Osona) és a la presó de Can Brians complint condemna per un delictes ecològic, a l'espera de la decisió del consell de ministres sobre la petició d'indult que han fet quasi totes les forces vives de la comarca. Des de divendres passat, per cert, en Puigneró només cal que dormi a la presó de dilluns a divendres.

Aquesta és la causa concreta que, a Catalunya, la sensibilitat dels empresaris i també dels polítics responsables dels temes ambientals sigui ara més accentuada que mai. És a dir, perquè hi ha hagut xarop d'estopa. Ara, tots els industrials que "pateixen" denúncies o investigacions judicials per temes ecològics saben que la cosa pot acabar malament si els jutges consideren que han estat culpables.

Tant que la gran patronal Foment del Treball dedica íntegrament el seu últim butlletí a les qüestions ambientals. En l'escrit de presentació queda clara la preocupació empresarial. L'autor és Alfred Molinas, ex-president de Foment i actual president de la Societat d'Estudis Econòmics, que és com una mena de *think tank* casolà de la patronal. Diu Molinas que les normes ambientals "obliguen les empreses contaminants a complir uns requisits difícilment assolibles en matèria de contaminació atmosfèrica, residus líquids o sòlids".

Això, d'entrada. L'òrgan d'expressió dels empresaris opina que la legislació actual és difícil de complir, tot i que en l'ampli dossier que publica hi ha matisos entre els diferents tipus de contaminació i els diferents orígens de les normes (comunitari, estatal, autonòmic o local). Però hi ha una altra mena de queixes encara més materialistes: "el compliment dels màxims o mínims establerts en la regulació implica importants inversions que altres empreses, operant en un altre territori administratiu, no es veuran obligades a fer."

"Es planteja –continua més endavant– una qüestió de competència deslleial en matèria ambiental". Aquí és on cou. L'opinió més generalitzada entre els industrials catalans des del cas Puigneró és que, a Catalunya, l'opinió pública, l'administració i la justícia estan més sensibilitzats per aquests assumptes que en altres llocs. Que hi ha més exigència en el compliment de la llei, i que això és un desavantatge enfront dels empresaris que no estan tan pressionats per aquest tema. No és del tot cert, però tampoc no és mentida. A les Illes Balears, per exemple, sembla que finalment el sector hotel·ler ja s'ha convençut que sense preservar el medi, el paisatge i les platges no es podrà competir en condicions amb l'oferta turística d'altres in-

drets del món (per esmentar només els motius crematístics de la qüestió).

Però pel que fa a la indústria, sí que és veritat que hi ha zones de l'estat espanyol o Europa molt més permissives. No és que a Catalunya s'hagi arribat al sùmmum, però en altres llocs de menys tradició industrial es veu que tampoc no hi ha tanta tradició proteccionista. La queixa de "deslleialtat ecològica", per tant, sembla fonamentada, encara que de vegades molts empresaris es lamenten més des de l'enveja vers els qui poden saltar-se la llei impunement que no pas des de la posició d'exigir la mateixa reacció de xarop d'estopa per a tothom. ■

JORDI FORTUNY

"Des del cas Puigneró, la preocupació dels empresaris pel delictes ecològic han passat per davant de les queixes habituals pels costos laborals."